

3.7. Sintaxi: Relacions a llarga distància

3.7.1. La concordança

La segona part de la sintaxi de Fromkin (2000) (Syntax II) tracta de les dependències sintàctiques: les dependències que es donen entre un nucli i els seus complements, entre un constituent i els elements que hi concorden, entre elements negatius en una frase negativa. Els exemples (1)–(3) exemplifiquen la concordança en occità, en aquest cas entre el clíctic pronominal partitiu i el seu determinant (*prosas, una*) i entre subjecte i verb. La resta d'exemples il.lustren la negació i es corresponen a la lectura de les pàgines 195–224, dedicades a la introducció a les dependències sintàctiques i a la negació. La gravació és de Gilles Guilhem Couffignal, nascut a Tolosa.

- (1) Cal que te'n balhe.
cal que te'n doni
'Cal que te'n doni.'
- (2) Ne vòls una mai?
en vols una altra
'En vols una altra?'
- (3) Non, n'-ai pros-as.
no, en-tinc prou-fem pl
'No, en tinc prou.'
- (4) Me ne balhèt una, mas ne volguèri pas.
me en donar-pt una, però en voler-PASS neg
'Me'n va donar una, però no en vaig voler.'
- (5) Val mai ne tornar que non pas ne tirar.
val més en tornar que no neg en treure
'Més val tornar-ne que no pas treure'n.'
- (6) Per una feda gamada, caldriá pas que tot lo tropèl valguèsse
per una ovella gamada, caldria neg que tot el ramat valgués
mens.
menys
'Només faltaria que per una ovella que tingui gom, el ramat perdés valor.'
- (7) Es pas perque ela ne manja pas que nos ne cal privar.
és neg perquè ella no mengi neg que nosaltres en cal privar
'Perquè ella no mengi, no cal que ens en privem nosaltres.'